GALLERY

آبان ۱۳۹۴ تا آبان ۱۳۹۵

NOVEMBER 2015-2016

More than 50 years ago, at a time when there were only seven galleries in Tehran, Karim Emami[1] wrote: “Now, in the wake of all this rise and fall, more than ever, we have galleries ... I am full of misgivings for the future of these galleries ... Perhaps the market for modern Iranian paintings has somewhat improved in the past four years, but this is only a slight change, and there have certainly been no over-night miracles.”[2]

Now there are more than 100 active galleries in Tehran and I, as one of the younger ones was never after overnight miracles when I decided to open the gallery. I had prepared myself for the challenges ... stress and commitment are now part of my daily life. Overwhelmed with frustration and disappointment at times in the past two years, I never regretted my decision. Installation days are still one of the best parts of this profession for me. What motivates me to keep going is the young generation of artists with whose help, I hope to enrich what constitutes Tehran's growing cultural and artistic scene. Socializing and dealing with serious and diligent artists continues to increase my awareness in all aspects of life. Witnessing the growing number of local and foreign visitors in addition to our “regulars” is definitely a pleasure and last but not least, I wish to express my gratitude to our collectors and colleagues.

Being a gallerist in Iran, especially at a time when the country’s economy is not at its best, is not an easy task. My experience of two years in the business has shown me that more than being interested in overnight financial success, gallerists have faith in the artists’ belief of a better world.

Orkideh Daroodi

November 2015

1. Karim Emami (1930 - 2005), highly regarded Iranian translator, editor and literary and art critic

2. Karim Emami on Modern Iranian Culture, Literature and Art, edited by Houra Yavari, compiled by Goli Emami

کریم امامی بیش از ۵۰ سال پیش در مورد گالری‌های تهران که تازه عددشان به هفت می‌رسید این چنین نوشت: «اکنون، در پی همه‌ی این طلوع و افول‌ها، بیش از هرزمان دیگری گالری داریم ... من درباره‌ی آینده‌ی این گالری‌ها تردید و نگرانی زیادی دارم ... شاید بازارِ هنرِ نقاشی ایران در چهار سال گذشته تا حدودی بهترشده باشد، اما این بهبودی فقط تغییری کوچک است و یقینا معجزه‌ی یک شبه‌ای رخ نداده است.»[1]

اکنون در تهران بیش از ۱۰۰ گالری فعال وجود دارد، من به عنوان عضو نوپای این خانواده به دنبال معجزه‌ی یک شبه در پی تاسیس گالری اُ برنیامدم، خود را برای سختی‌های این کار آماده کرده بودم، تعهد و نگرانی حالا به بخش دایمی زندگی من تبدیل شده است. با تمام سرخوردگی‌ها و یاس‌هایی که در طی این دو سال با آن‌ها مواجه شدم، هیچگاه از تصمیمم پشیمان نشدم. روزهای چیدمان نمایشگاه‌ها بی‌شک همچنان یکی از لذت‌بخش‌ترین قسمت‌های این حرفه است. آنچه مرا به ادامه‌ی راه ترغیب می‌کند، نسل جوانی است که به کمک آن‌ها امید و باور به شکوفایی فضای فرهنگی و هنری ایران دارم. معاشرت و کلنجار رفتن با هنرمندانی سخت‌گیرو سخت‌کوش حساسیت‌های مرا نسبت به همه‌ی مسایل اطرافم دو چندان می‌کند. دیدن بازدیدکنندگان داخلی و خارجی روزافزون و بازدیدکنندگان دایمی گالری مرا به تحسین وا می‌دارد و در آخر خریداران و همکاران، احترام بی‌پایان مرا برمی‌انگیزند.

گالری‌داری در ایران امروز کار آسانی نیست، بخصوص در دورانی که اوضاع اقتصادی، چندان به سامان نیست. تجربه‌ی دو ساله‌ام در این حرفه به من ثابت کرده، گالری‌داران بیش از آن که به معجزه‌ی یک شبه‌ی اقتصادی معتقد باشند، به باورهنرمندان برای داشتن دنیایی بهتر ایمان دارند.

ارکیده درودی

آبان ماه ۱۳۹۴

۱. در ضرورت وجود موزه‌ی هنرمدرن در تهران، هفت گالری ص ۹۱ و ۹۲، گال... گال... گالری - مروری برورویدادهای هنرهای تجسمی ایران دهه‌ی ۱۳۴۰، مجموعه‌ی مقالات، ترجمه‌ی مهران مهاجر

آبان ۱۳۹۴ تا آبان ۱۳۹۵

- ژینوس تقی‌زاده (۱۳۵۰، تهران، ایران)
«سیم‌کشی روکار» ۲۹ آبان تا ۱۱ آذر ۱۳۹۴

- فرزین راه‌نشین (۱۳۶۸، تبریز، ایران)
«جستجو» ۱۳ تا ۲۵ آذر ۱۳۹۴

- سهیل مختار (۱۳۶۴، تهران، ایران)
«هبوط متبرک» ۲۷ آذر تا ۱۶ دی ۱۳۹۴

- کیانا غیایی (۱۳۶۳، تهران، ایران)
«مزرعه حیوانات» ۱۸ تا ۳۰ دی ۱۳۹۴

- کریم قانع (۱۳۵۸، شیراز، ایران)
۲ تا ۱۴ بهمن ۱۳۹۴

- مسعود حاج‌جعفری‌زاده (۱۳۵۹، تهران، ایران)
«فان» ۱۶ تا ۲۸ بهمن ۱۳۹۴

- گروهی دامون‌فر
«بی‌خوابی»
(نازنین اعوانی - نسیم تقی‌پور - سینا چوپانی - افشین چیذری - زرتشت رحیمی - ثریا شرقی - مریم صباغ‌پور - هانیه صدری - بهار علیزاد - امیر کریمی)
۳۰ بهمن تا ۱۴ اسفند ۱۳۹۴

- گروهی به انتخاب فریدون آو
«بی‌باک: موجی دیگر از هنرمندان ایرانی»
(مهرداد پورنظرعلی - وحید حکیم - حسینعلی ذابحی - اشکان صانعی - نریمان فرخی - فرهاد کاوزن - کسری گلرنگ - ارسیا مقدم - فرخ نورونی - محمدرضا یزدی)
۲۱ اسفند ۱۳۹۴ تا ۱۵ فروردین ۱۳۹۵

- راضیه صدیقیان (۱۳۶۵، تهران، ایران)
«نقشه» ۲۰ فروردین تا ۱ اردیبهشت ۱۳۹۵

- حمیدرضا امامی (۱۳۵۲، مشهد، ایران)
«آرام-گاه» ۳ تا ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۵

- علی نصیر (۱۳۳۰، تهران، ایران)
«تئاتر صامت» ۱۷ اردیبهشت تا ۵ خرداد ۱۳۹۵

- مهدی درویشی (۱۳۶۷، دورود، ایران)
«آخرِ بازی» ۷ تا ۱۸ خرداد ۱۳۹۵

- شهرزاد چنگلوایی (۱۳۶۲، تهران، ایران)
«به یک رودخانه نمی‌توان دوبار» ۲۱ شهریور تا ۱ تیر ۱۳۹۵

- سه در سه (۱)، ۴ تا ۱۵ تیر ۱۳۹۵
فرید جعفری سمرقندی (۱۳۵۹، تهران، ایران)
«اوروبوس، پایان من آغاز من است»
الهام حاج‌دایی (۱۳۶۱، اصفهان، ایران)
«زندگی»
شبنم قفقازی (۱۳۶۰، اصفهان، ایران)
«سیمرغ»

- سه در سه (۲)، ۱۸ تا ۲۹ تیر ۱۳۹۵
ایمان ایزدی‌نیا (۱۳۶۲، اصفهان، ایران)
«جمعِ جبریِ صفر»
سپیده بهروزیان (۱۳۶۴، اصفهان، ایران)
«درخت ناکام»
میلاد فیروزفر (۱۳۶۵، اصفهان، ایران)
«زبان زمان»

- سه در سه (۳)، ۱ تا ۱۲ مرداد ۱۳۹۵
امیرحسین بی‌پروا (۱۳۶۰، تهران، ایران)
«مکرر گرافیِ گیاهانِ بزرگ چوبی»
متین عابدی (۱۳۶۸، اصفهان، ایران)
«نامکان»
میثم محفوظ (۱۳۵۹، تهران، ایران)
«بی تو، ...»

- سه در سه (۴)، ۱۵ تا ۲۶ مرداد ۱۳۹۵
محمود حق‌وردی‌لو (۱۳۶۳، کرج، ایران)
«اتاق اعتراف»
محمد علیزاده (۱۳۶۱، تهران، ایران)
«جنگ‌جو»
فاضل مصلی‌نژاد (۱۳۶۴، تهران، ایران)
«قرینه در بی‌قرینگی»

- سه در سه (۵)، ۲۹ مرداد تا ۹ شهریور ۱۳۹۵
حسین شیراحمدی (۱۳۶۳، کرج، ایران)
«پروژه‌ی سامان»
مریم صباغ‌پور (۱۳۶۸، لنگرود، ایران)
«صدا»
هما عبداللهی (۱۳۶۴، تهران، ایران)
«ساکن»

- سینا برومندی (۱۳۵۹، تهران، ایران)
«انتقال به سرخ» ۱۹ تا ۳۰ شهریور ۱۳۹۵

- حامد سوداچی (۱۳۶۳، تهران، ایران)
«میدان غار» ۲ تا ۱۳ مهر ۱۳۹۵

- آرمین ابراهیمی (۱۳۶۳، تهران، ایران)
۱۶ تا ۲۷ مهر ۱۳۹۵

- سمیرا کربلایی (۱۳۵۸، تهران، ایران)
«سیاه و سفید» ۳۰ مهر تا ۱۱ آبان ۱۳۹۵

- علیرضا چلیپا (۱۳۶۳، شیراز، ایران)
«غلبه» ۱۴ تا ۲۵ آبان ۱۳۹۵

NOVEMBER 2015-2016

- JINOOS TAGHIZADEH (1971, TEHRAN, IRAN)
  "OPEN WIRING" - NOV 20 - DEC 2, 2015

- FARZIN RAHNESHIN (1987, TABRIZ, IRAN)
  "QUEST" - DEC 4 - 16, 2015

- SOHEIL MOKHTAR (1985, TEHRAN, IRAN)
  "THE SACRED FALL" – DEC 18, 2015 - JAN 6, 2016

- KIANA GHIAEE (1984, TEHRAN, IRAN)
  "ANIMAL FARM" – JAN 8 - 20, 2016

- KARIM GHANE (1979, SHIRAZ, IRAN)
  JAN 22 - FEB 3, 2016

- MASOOD HAJJAFARIZADEH (1980, TEHRAN, IRAN)
  "EPHEMERA" – JAN 8 - 20, 2016

- GROUP EXHIBITION - DAMOONFAR
  "INSOMNIA"
  (BAHAR ALIZAD, NAZANIN AVANI, AFSHIN CHIZARI, SINA CHOOPANI, AMIR KARIMI, ZARTOSHT RAHIMI, MARYAM SABBAGHPOUR, HANIEH SADRI, SORAYA SHARGHI, NASIM TAGHIPOUR)
  FEB 19 – MAR 4, 2016

- GROUP EXHIBITION - CURATED BY FEREYDOUN AVE
  "FEARLESS: THE NEXT WAVE OF ARTISTS FROM IRAN"
  (NARIMAN FARROKHI, FARHAD GAVZAN, KASRA GOLRANG, VAHID HAKIM, ARSIA MOGHADDAM, FARROKH NOORONEY, MEHRDAD POUR-NAZARALI, ASHKAN SANEI, MOHHAMADREZA YAZDI, HOSSEINALI ZABEHI)
  FEB 19 – MAR 4, 2016

- RAZIEH SEDIGHIAN (1986, TEHRAN, IRAN)
  "MAP" - APR 8 - 20, 2016

- HAMIDREZA EMAMI (1973, MASHHAD, IRAN)
  "RESTING-PLACE" - APR 22 - MAY 4, 2016

- ALI NASSIR (1951, TEHRAN, IRAN)
  "MUTE THEATRE" - MAY 6 – 25, 2016

- MEHDI DARVISHI (1988, TEHRAN, IRAN)
  "THE END OF THE GAME" - MAY 27 – JUN 7, 2016

- SHAHRZAD CHANGALVAEE (1983, TEHRAN, IRAN)
  "YOU CANNOT THE SAME RIVER TWICE" - JUN 10 – 21, 2016

- 3 ON 3 (1) – JUN 24 – JUL 5, 2016
  FARID JAFARI SAMARGHANDI (1980, TEHRAN, IRAN)
  "AURUBURUS, THE END OF ME IS MY BEGINNING"
  SHABNAM GHAFGHAZI (1981, ISFAHAN, IRAN)
  "SIMORGH"
  ELHAM HAJDAEI (1982, ISFAHAN, IRAN)
  "LIFE"

- 3 ON 3 (2) – JUL 8 – 19, 2016
  SEPIDEH BEHROUZIAN (1985, ISFAHAN, IRAN)
  "THE FAILED TREE"
  MILAD FIROOZFAR (1986, ISFAHAN, IRAN)
  "THE LANGUAGE OF TIME"
  IMAN IZADINIA (1988, ISFAHAN, IRAN)
  "ZERO SUM GAME"

- 3 ON 3 (3) – JUL 22 – AUG 2, 2016
  MATIN ABEDI (1989, ISFAHAN, IRAN)
  “ATOPIE”
  AMIR HOSSEIN BIPARVA (1981, TEHRAN, IRAN)
  “MULTI EXPOSURE OF LARGE WOODEN PLANTS”
  MEYSAM MAHFOUZ (1980, TEHRAN, IRAN)
  “WITHOUT YOU, ...”

- 3 ON 3 (4) – AUG 5 – 16, 2016
  MOHAMMAD ALIZADEH (1983, TEHRAN, IRAN)
  “WARRIOR”
  MAHMOOD HAQVERDILOU (1985, KARAJ, IRAN)
  “THE CONFESSION ROOM”
  FAZEL MOSSALANEJAD (1985, TEHRAN, IRAN)
  “SYMMETRY IN ASYMMETRY”

- 3 ON 3 (5) – AUG 19 – 30, 2016
  HOMA ABDOLLAHI (1986, TEHRAN, IRAN)
  “STATIC”
  MARYAM SABBAGHPOUR (1989, LANGEROUD, IRAN)
  “SOUND”
  HOSSEIN SHIRAHMADI (1988, KARAJ, IRAN)
  “SAMAN PROJECT”

- SINA BOROUMANDI (1980, TEHRAN, IRAN)
  “THE REDSHIFT” – SEP 9 - 20, 2016

- HAMED SODACHI (1984, TEHRAN, IRAN)
  “GHAR SQUARE” – SEP 23 - OCT 4, 2016

- ARMIN EBAHIMI (1984, TEHRAN, IRAN)
  OCT 7 - 18, 2016

- SAMIRA KARBALAEI (1980, TEHRAN, IRAN)
  “BLACK AND WHITE” – OCT 21 - NOV 1, 2016

- ALIREZA CHALIPA (1984, SHIRAZ, IRAN)
  “PREVALENCE” – NOV 4 - 15, 2016

EXHIBITIONS

NOVEMBER 2015

ژینوس تقی‌زاده

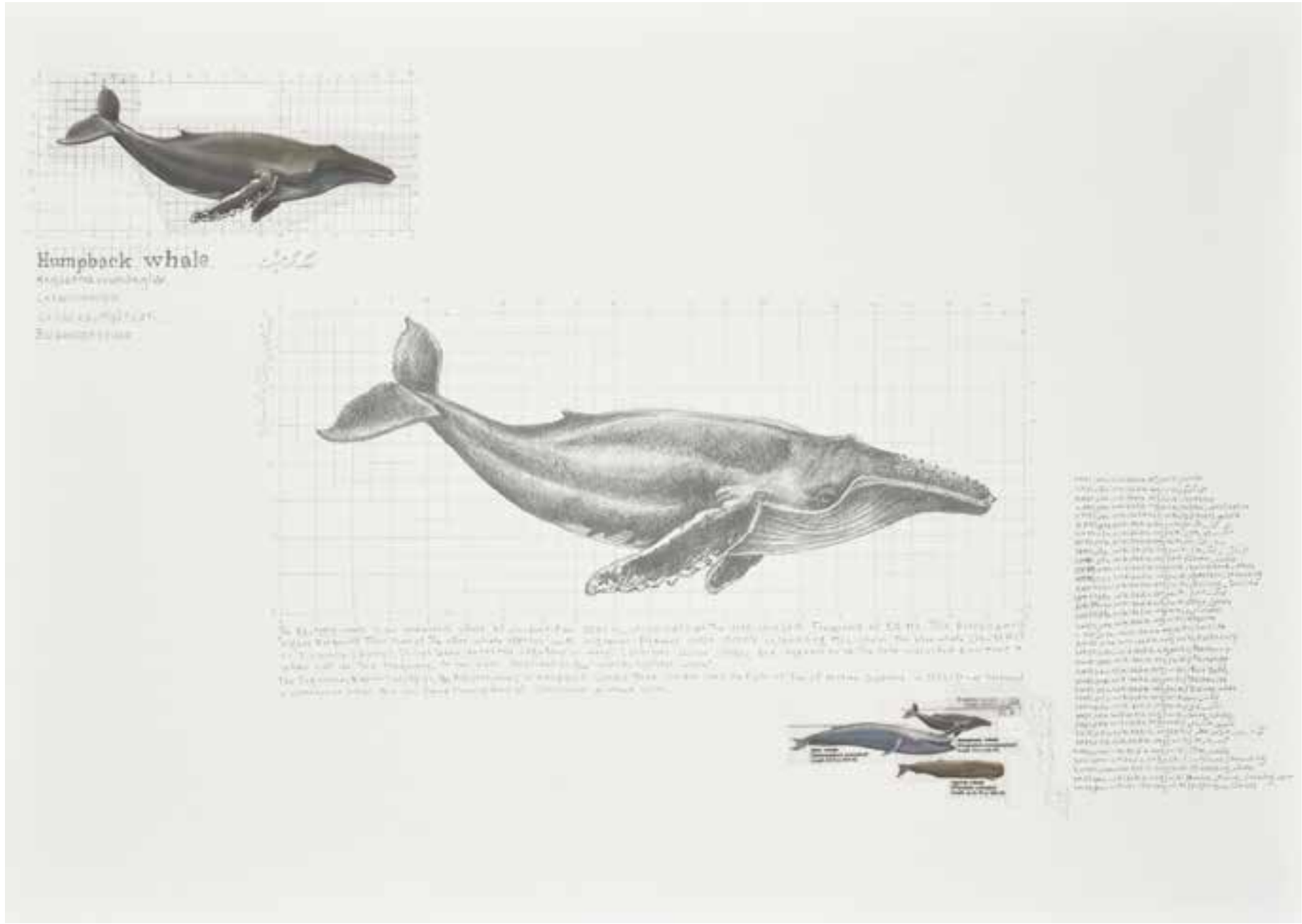
(۱۳۵۰، تهران، ایران)

«سیم‌کشی روکار» - ۲۹ آبان تا ۱۱ آذر ۱۳۹۴

JINOOS TAGHIZADEH

(1971, TEHRAN, IRAN)

"OPEN WIRING" - NOV 20 - DEC 2, 2015

HUMPBACK WHALE
PENCIL ON PAPER
52X72 CM
2015

35.690115 ,51.398221
2ND BOOK OF AN ONGOING SERIES
ONCE UPON TIME SONCE 2009
LASER-CUT PAPER
30X30X3.5 CM
EDITION OF 7+3 AP
2015

UNTITLED
PENCIL ON BOOK LEAF
29X22 CM
2015

ARTWORK
BRONZE IN PLEXIGLASS BOX
20X20X18 CM
EDITION OF 3
2015

اصول «سیم‌کشی روکار» در گالری اُ

نمایشگاهی از آثار ژینوس تقی‌زاده

روزنامه اعتماد ـ ۹ آذر ۱۳۹۴ ـ علی مطلب‌زاده

ژینوس تقی‌زاده در مورد ایده‌ی شکل‌گیری چنین نمایشگاهی در قالب مجموعه آثارش در طول این سال‌ها و انتخاب عنوان «سیم‌کشی روکار» برای این نمایشگاه این طور توضیح می‌دهد: «در طول این سال‌ها با اینکه نمایشگاهی نداشتم به پروژه‌های مختلفی فکر کردم که حتی بعضی از آن‌ها اجرا شد و در قالب یک پروژه کامل شد اما باز هم به این فکر می‌کردم که هنوز وقت نمایش آن‌ها نیست. از جایی به بعد متوجه شدم که این کارها درون‌مایه‌ی مشترکی دارند که می‌توان آن‌را به طور خلاصه این طور توضیح داد که همه آن‌ها برای تلاشی برای یک اتفاق کوتاه‌مدت حرف می‌زنند با وجود اینکه می‌دانیم قادر به تغییر ساختاری نیستند.»

یک دِسپرادوی سیاسی در سه سطح

نمایش «سیم‌کشی رو کار» ژینوس تقی‌زاده در گالری اُ

دوهفته‌نامه‌ی تندیس ـ آذر ۱۳۹۴ ـ آرمین مالکی

آثار موجود در این نمایشگاه به شکلی متداخل، به یکدیگر و حتی به بیرون نمایشگاه ارجاع می‌دهند. اتوبوس طبقه‌ی وسط به عنوان مقیاس تصویرنهنگ در طبقه‌ی بالا دیده می‌شود و طراحی سگ که در دو تا از «روزنامه‌ها» آمده با یک لینک ویکی‌پدیا در طبقه‌ی دیگر توضیح داده می‌شود که ما را به صحنه‌ی تظاهرات سال‌های اخیر یونان می‌کشاند. مجموعه‌ی این ارتباطات همان «سیم‌کشی رو کار» است. شیوه‌ای کاربردی برای تامین جریان برق وقتی «فرصت و نیاز پوشاندن سیم‌ها» وجود ندارد. راهی‌ست برای تامین نیازی عاجل و چندان در قید و بند ایده‌آل‌های ظاهری نیست. در عین‌حال قابل دستکاری و گسترش است، چنانچه در جای‌جای این نمایشگاه سرهای آزاد آن به شبکه‌ی جهانی وب متصل می‌شود و زمینه را برای شکلی از هم‌بستگی جهانی فراهم می‌کند. «سیم‌کشی رو کار» رسانه‌های گوناگونی را به خدمت می‌گیرد و میان شیوه‌های «مادی» و قابل فروش آفرینش هنری و شیوه‌های «مفهومی» تفکیکی قائل نیست، اگرچه از ارائه‌ی آثار تجملی و بازارپسند شدیدا اجتناب می‌کند. طراحی‌های تقی‌زاده کیفیتی دلپسند و حساس دارند و برخی به طور مستقل هم جذاب‌اند، ولی واحد بیان هنری در اینجا خود نمایشگاه‌ست نه آثار منفرد. در اینجا با شکل گشوده‌ای از کلیت روبه‌رو می‌شویم که جزم‌های هنری را درمی‌نوردد و بازیگوشانه درگیر روابط نشانه‌هاست.

DECEMBER 2015

فرزین راه‌نشین

(۱۳۶۸، تبریز، ایران)

«جستجو» - ۱۳ تا ۲۵ آذر ۱۳۹۴

FARZIN RAHNESHIN

(1987, TABRIZ, IRAN)

"QUEST" - DEC 4 - 16, 2015

UNTITLED
MIXED MEDIA ON WOOD
110X110 CM
2015

UNTITLED
MIXED MEDIA ON PAPER
20X15 CM
2015

UNTITLED
MIXED MEDIA ON PAPER
20X15 CM
2015

UNTITLED
OIL PASTEL ON PAPER
38X31 CM
2015

سهیل مختار

(۱۳۶۴، تهران، ایران)

«هبوط متبرک» - ۲۷ آذر تا ۱۶ دی ۱۳۹۴

SOHEIL MOKHTAR

(1985, TEHRAN, IRAN)

"THE SACRED FALL" - DEC 18, 2015 - JAN 6, 2016

UNTITLED
OIL PASTEL ON PAPER
30X23 CM
2015

UNTITLED
OIL PASTEL ON PAPER
33X33 CM
2015

JANUARY 2016

UNTITLED
POLYESTER, GLYCERIN, DISTILLED WATER AND GLASS
21X21X25 CM
EDITION OF 3 + AP
2015

کیانا غیایی

(۱۳۶۳، تهران، ایران)

«مزرعه حیوانات» - ۱۸ تا ۳۰ دی ۱۳۹۴

KIANA GHIAEE

(1984, TEHRAN, IRAN)

"ANIMAL FARM" – JAN 8 - 20, 2016

UNTITLED
FROM THE ANIMAL FARM SERIES
MIXED MEDIA ON PAPER
100X70 CM
2015

UNTITLED
FROM THE ANIMAL FARM SERIES
MIXED MEDIA ON PAPER
100X70 CM
2015

کریم قانع

(۱۳۵۸، شیراز، ایران)

۲ تا ۱۴ بهمن ۱۳۹۴

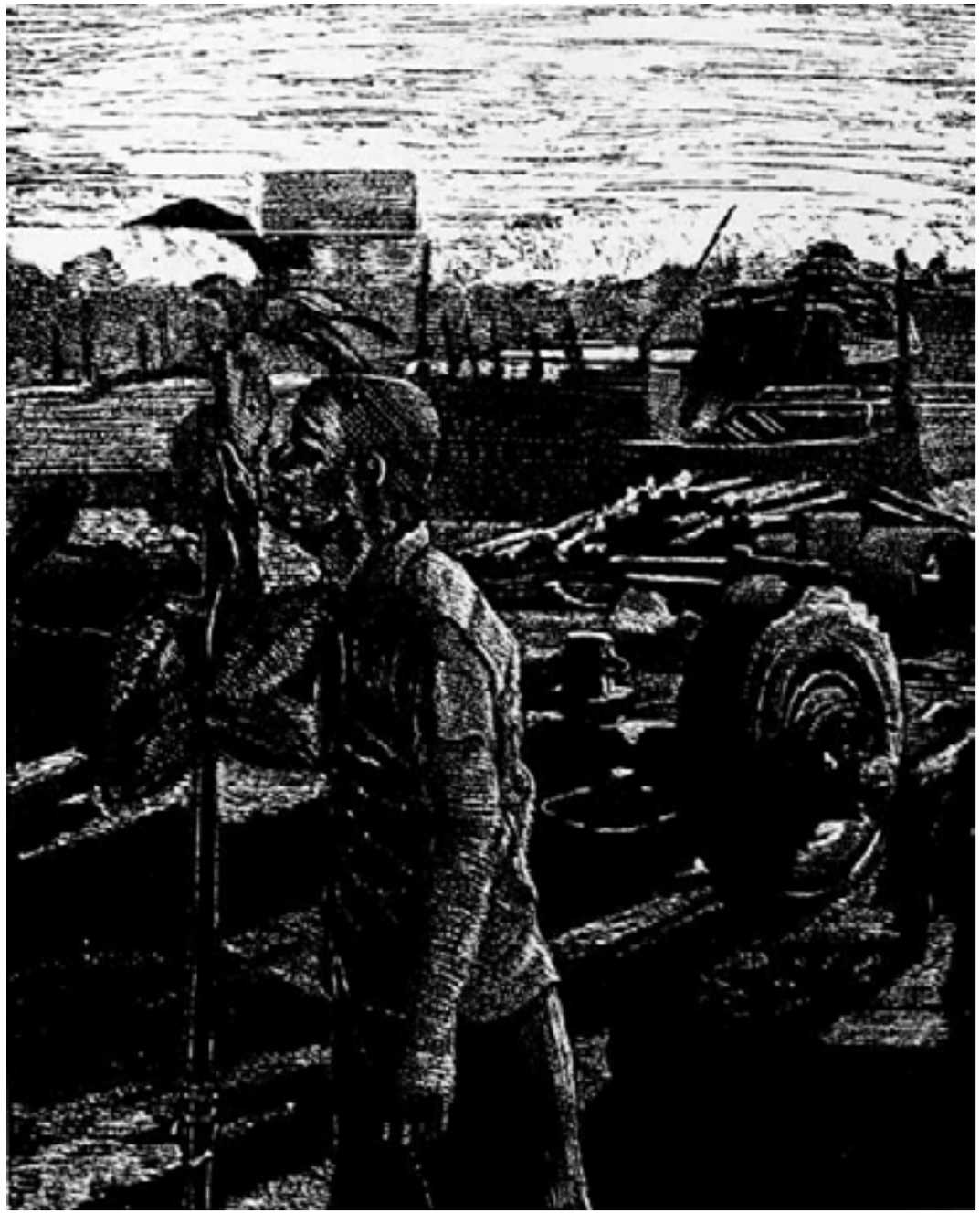
KARIM GHANE

(1979, SHIRAZ, IRAN)

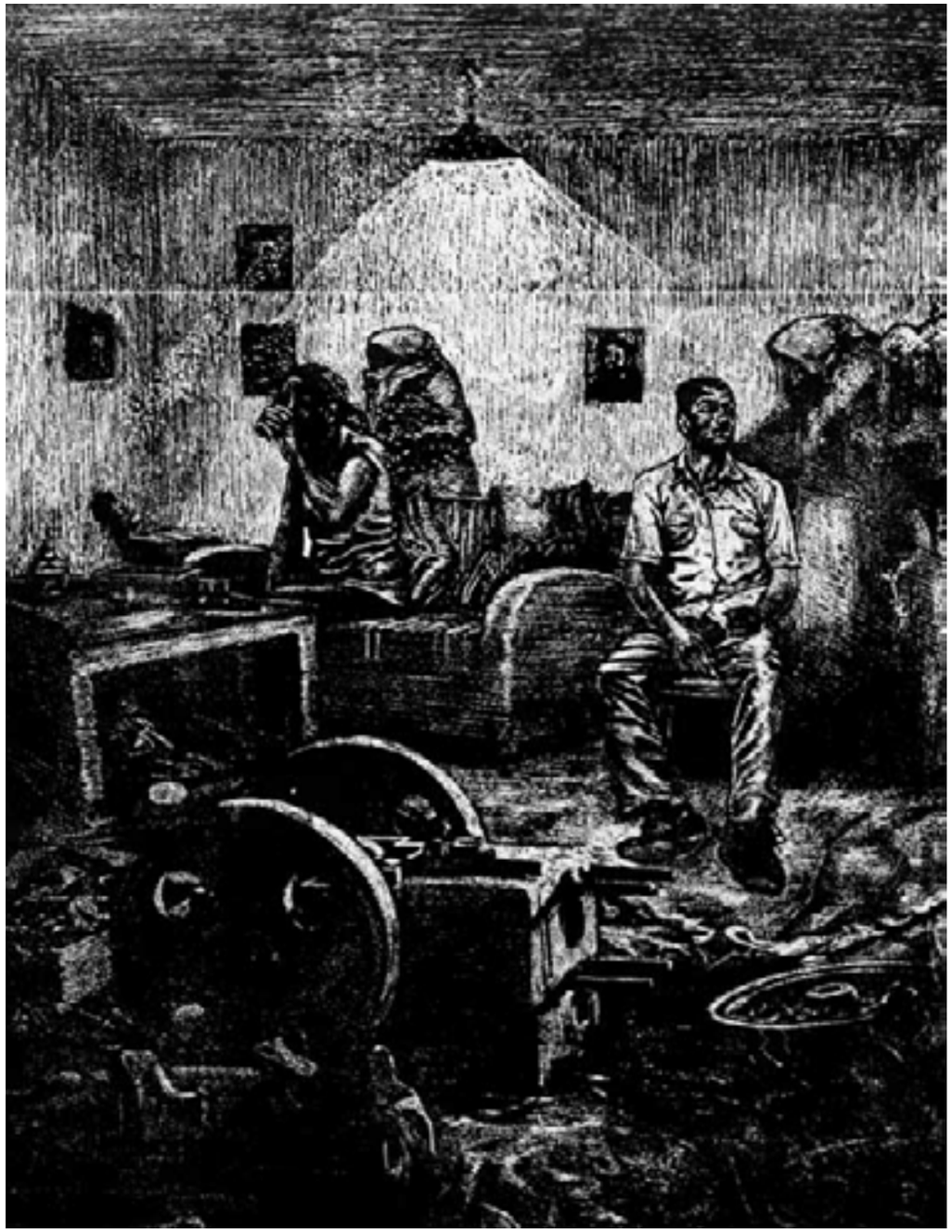
JAN 22 - FEB 3, 2016

UNTITLED
LINOCUT
25X25 CM
2015

UNTITLED
LINOCUT
31X25 CM
2015

UNTITLED
LINOCUT
65X50 CM
2016

دوران سپری شده

نمایش آثار طراحی کریم قانع در گالری اُ

مجله‌ی تندیس ۳۱۸ ـ ۲۰ بهمن ۱۳۹۴ ـ ثنا ولدخانی

آثار کریم قانع آثاری سیاسی-اجتماعی‌اند. مدیوم چاپ ابزاری قوی برای بیان‌گرایی از طریق کنتراست در دو تُن سه تُن و... است. کریم قانع این کنتراست را به خوبی ایجاد کرده‌است. گرچه هنرمند تلاش کرده تا به «معنا» نزدیک نشود و این دو لایه بودن (نگوییم چند لایه بودن) مفهومی را حفظ کند، جایی برای تاویل باقی نمی‌گذارد.

در میان آثار قانع آثاری نیز هستند که به خودی خود خوبند و نمی‌توان نادیده‌شان گرفت. همچون زنی که پشت به مخاطب است و به پرتره‌ی مردی می‌نگرد، یا چهره‌های ترسناکی که به چهره‌ی پسر بچه‌ای خیره شده‌اند. به نظر می‌رسد که این‌ها آثاری شخصی‌تر هستند و می‌توانستند در یک مجموعه‌ی همسان به نمایشگاه موفق‌تری منجر شوند.

UNTITLED
LINOCUT
25X25 CM
2013

FEBRUARY 2016

مسعود حاج‌جعفری‌زاده

(۱۳۵۹، تهران، ایران)

«فان» - ۱۶ تا ۲۸ بهمن ۱۳۹۴

MASOOD HAJJAFARIZADEH

(1980, TEHRAN, IRAN)

'EPHEMERA' - FEB 5 - 17, 2016

UNTITLED
FROM THE EPHEMERA SERIES
ANALOGUE PHOTOGRAPHY
4.5X7 CM
PLACED IN WOODEN BOX
12.5X12.5X12.5 CM
EDITION OF 3 + AP
2001-2016

UNTITLED
FROM THE EPHEMERA SERIES
ANALOGUE PHOTOGRAPHY
80X120 CM
EDITION OF 5 + AP
2001-2016

UNTITLED
FROM THE EPHEMERA SERIES
ANALOGUE PHOTOGRAPHY
80X120 CM
EDITION OF 5 + AP
2001-2016

باقی صورت پروردگار توست

عکس‌های مسعود حاج‌جعفری‌زاده در گالری اُ

مجله‌ی تندیس ۳۱۹ ـ ۴ اسفند ۱۳۹۴ ـ آرمین مالکی

«فان» مجموعه عکس‌های مسعود حاج‌جعفری‌زاده در گالری اُ، تقدیر باوری هنرعکاسی و نقاشی اکسپرسیونیسم انتزاعی را در یک‌جا جمع می‌کند. در روزگار نه چندان دوری که هنوز نمی‌شد اثر عکاسی را «ایمیل» کرد و نگه‌داشتن کپی یدکی از آن نیاز به تلاشی مضاعف داشت، عکاس پاشنه‌ی کفش را ورکشیده، مدتی در قاره‌ی اروپا پلکیده و مجموعه‌ی بزرگی از نگاتیوها با خود به سوغات آورده است، تصاویری که اغلب از سنخ عکاسی خیابانی و مردم نگاری شهری هستند و اگرچه اکنون داوری کردنشان، به عنوان آنچه پیش‌تربوده اند، به قدری دشوار شده، به نظرمی‌رسد همان موقع هم آثار آبرومندی بوده‌اند.

اما «واقعه»‌ای که منجر به شکل‌گیری این نمایشگاه می‌شود سه سال بعد از ثبت عکس‌ها رخ داده. عظمت فاجعه، بخشی از پیش زمینه لازم برای ممکن‌شدن نمایشگاه بوده و اگرچه بزرگ بودن آرشیو دوهزارتایی نگاتیوهای آب‌کرفته‌ی زمانی لابد بر غم و اندوه عکاس افزوده، حق انتخابی میان بازمانده‌ها به وجود آورده که بدون آن نمایشگاه اینی نمی‌شد که هست. به این ترتیب است که ما مانده‌ایم و کودک تاب سوار بی‌سری که انگار تازه از اعماق جهانی ملتهب و کدازه مانند بیرون افتاده و عن‌قریب به قلب تمدن شسته رفته‌ی فرنگستان و البته بطالت ایام زندگی پرتاب می‌شود. دستکاری وجود شناسانه و بی‌نهایت خشنی در تصویر که اگردست تقدیرنبود، به عقل احدی نمی‌رسید و تازه یکی از چند نمونه‌ی خوبی است که به این ترتیب حاصل شده است.

نقوش ملتهب و کدازه مانندی که حاصل «آبکاری» طولانی مدت نگاتیوهاست، درصد متغیری از سطح عکس‌ها را در برگرفته و منجر به تاثیرات سمنتیکی(معناشناختی) گوناگون شده‌است. گاهی جزئیات و نشانه‌های محدودی از عکس باقی مانده که سردرآوردن از آن را شبیه نوعی باستان‌شناسی جهان امروز می‌کند.

چنین رویکردی، حذف عامدانه‌ی بخشی از تصویر، در عکاسی خیابانی مسبوق به سابقه است، اما در اینجا چون به دست نیروی طبیعی رخ داده، شکل مضاعفی از اتوریته پیدا می‌کند. گاهی هم فیگور یا چهره‌ای مورد حمله قرار گرفته و عکس به تصویر قابل تصوری از خشونت تبدیل شده و از همه بهتر، گاهی این نقوش مصنوعی در ردیف عناصر خود تصویر قرار گرفته‌اند و حرکت‌های بصری آن‌ها را تقلید یا مسخره می‌کنند.نتیجه، برداشتی از جهان روزمره است که انگار در کنترل نیروهایی هیولایی است. نیروهایی شادخوار و دیونیسوسی که براساس هوا و هوس عمل می‌کنند و تهدیدی که از حضورشان حاصل می‌شود نه پیامد خشم و کینه که یه چیزکاملا طبیعی است.

گروهی دامون‌فر «بی‌خوابی» (نازنین اعوانی - نسیم تقی‌پور - سینا چوپانی - افشین چیذری - زرتشت رحیمی - ثریا شرقی - مریم صباغ‌پور - هانیه صدری - بهار علیزاد - امیر کریمی)

۳۰ بهمن تا ۱۴ اسفند ۱۳۹۴

GROUP DAMOONFAR “INSOMNIA” (BAHAR ALIZAD, NAZANIN AVANI, AFSHIN CHIZARI, SINA CHOOPANI, AMIR KARIMI, ZARTOSHT RAHIMI, MARYAM SABBAGHPOUR, HANIEH SADRI, SORAYA SHARGHI, NASIM TAGHIPOUR)

FEB 19 – MAR 4, 2016

Damonfar Gallery in collaboration with Assar and 0 Galleries is pleased to present 'Insomnia', a group exhibition of works by young Iranian artists curated by Pooya Aryanpour opening on Friday, 19th February 2016. The exhibition runs through Friday, 4th March 2016.

A decade ago, Damonfar company organized and held 'Damonfar's Contemporary Arts Festival' to introduce and promote the young generation of artists. The idea behind this event was to promote the motivated youth as the future-makers of our society. By adequately presenting the works of this generation of young artists, the aim was to introduce and also to manifest their concerns, abilities, strength, and personal characteristics to the audience.

The upcoming exhibition 'Insomnia' is focused on the young generation's state of sleeplessness that results in a form of social delirium, forgetfulness and an acute state of restlessness. 'Insomnia' tries to convey the imaginative side of the artists creating art that are the result of this state of mind; a state of mind that can either trigger the imagination and creativity or result in anxiety and incoherence. This exhibition wishes to present the audience with the best of artists and artworks promoted by Damonfar throughout the years. The exhibition, held between the two galleries simultaneously, will showcase around fifty artworks by 20 selected artists and wishes to present an exciting array of artworks by some of Iran's most active and interesting young generation of artists.

Born in 1971, Pooya Aryanpour is regarded as one of Iran's most celebrated established artists. With an MA in Painting and years of experience as a professional artist exhibiting worldwide, Aryanpour has been an avid educator as well as actively organizing and curating exhibitions promoting young artists. The upcoming exhibition is organized in collaboration with Assar Art Gallery and 0 Gallery and artists' studio visits and the final selection of works is the result of cooperation between Aryanpour and Assar Art Gallery's Maryam Majd.

گالری دامون‌فر با همکاری گالری اثر و گالری اُ اقدام به برگزاری نمایشگاهی گروهی، «بی‌خوابی»، از آثار هنرمندان جوان ایرانی به نمایشگاه‌گردانی پویا آریانپور نموده است که در تاریخ جمعه ۳۰ بهمن ۱۳۹۴ افتتاح شده و تا تاریخ ۱۴ اسفند ۱۳۹۴ ادامه خواهد داشت.

موسسه‌ی دامون‌فریک دهه پیش جشنواره‌ی هنرهای معاصررا برگزار نمود تا نسل جوان هنرمندان را معرفی و تشویق نماید. هدف از این کار، ترغیب جوانانِ با انگیزه به عنوان آینده‌سازان جامعه بود و با نمایش دادن آثار این نسل جوان از هنرمندان تا حد کافی، دغدغه‌ها، توانایی‌ها، قدرت‌ها و ویژگی‌های فردی آنها برای مخاطب روشن می‌شد.

نمایشگاه پیش رو، «بی‌خوابی»، به بی‌خوابی نسل جوان می‌پردازد که از نظراجتماعی آن‌ها را دچار حالتی سرسام‌گونه، ناآرام و فراموشکار می‌کند. نمایشگاه «بی‌خوابی» سعی برآن دارد که وجه پندار هنرمند در خلق یک اثر را اثری که زاده‌ی همان وجه است - به مخاطب منتقل کند. و این وجهی است که هم می‌تواند پندار و خلاقیت را به انگیزش وادارد و هم منجربه اضطراب و عدم پیوستگی شود.

سعی این نمایشگاه براین است که بهترین آثار هنری و هنرمندانی را که طی سال‌ها توسط موسسه‌ی دامون‌فربه رشد و بالندگی رسیده‌اند، به مخاطب معرفی کند. این نمایشگاه که به طور هم‌زمان در دو گالری برگزار می‌شود، حدود ۵۰ اثر هنری از ۲۰ هنرمند منتخب را به نمایش می‌گذارد و امید آن دارد این آثارکه متعلق به برخی از فعال‌ترین و بهترین هنرمندان نسل جوان هستند، نظرمخاطب را جلب کنند.

پویاآریانپورمتولد۱۳۵۰ دارای مدرک کارشناسی نقاشی و سال‌ها تجربه به عنوان یک هنرمند حرفه‌ای و یک مربی مشتاق، که فعالانه با برگزاری نمایشگاه، هنرمندان جوان را در عرصه‌ی هنرمطرح می‌کند، یکی از شناخته‌شده‌ترین هنرمندان ایرانی است که درسراسر دنیا نمایشگاه برگزار کرده. نمایشگاه پیش رو طی همکاری با گالری اثرو گالری اُ شکل گرفته و استودیو ویزیت هنرمندان و انتخاب نهایی آثار حاصل همکاری آریانپور و مریم مجد از گالری اثرمی باشد.

MARCH 2016

گروهی به انتخاب فریدون آو «بی‌باک: موجی دیگر از هنرمندان ایرانی» (مهرداد پورنظرعلی - وحید حکیم - حسینعلی ذابحی - اشکان صانعی - نریمان فرخی - فرهاد کاوزن - کسری گلرنگ - ارسیا مقدم - فرخ نورونی - محمدرضا یزدی)

۲۱ اسفند ۱۳۹۴ تا ۱۵ فروردین ۱۳۹۵

GROUP CURATED BY FERYDOUN AVE “FEARLESS: THE NEXT WAVE OF ARTISTS FROM IRAN” (NARIMAN FARROKHI, FARHAD GHAVZAN, KASRA GOLRANG, VAHID HAKIM, ARSIA MOGHADDAM, FARROKH NOORONEY, MERDAD POURNAZARALI, ASHKAN SANEI, MOHAMMADREZA YAZDI, HOSSEINALI ZABEHI)

MAR 11 – APR 3, 2016

نمایشگاه بی‌باک، آثار ۳۱ هنرمند ایرانی را به نمایش می‌گذارد که بدون در نظرگرفتن هیجان بازار، بی‌وقفه مشغول کارند. «گزینش تنها ۳۱ هنرمند از میان بی‌شمار قهرمانانِ گمنام این وادی دشوار است، پس پوزش می‌طلبم از هنرمندانِ بی‌باکی که کارشان به این نمایشگاه راه پیدا نکرد.» این ۳۱ هنرمند به نسل‌های مختلفی تعلق دارند، از ۲۵ ساله تا ۷۵ ساله. برای سماجت در کار، شهامت در اجرا و شوریدگی در خلوت نمی‌توان سن قایل شد.« آثار این هنرمندان چه در رسانه‌ها و چه در بازار کمتر دیده شده‌اند. آن‌ها برای دل خود کار می‌کنند و نه برای خودنمایی، پس خوشحالم از این که رسانه‌ای شده‌ام برایشان.» فریدون آودر زمان و مکانی که تغییرات بنیادینی در فضای هنرهای تجسمی صورت نمی‌گیرد، اصرار به ادامه‌ی کار برپایه‌ی بینش شخصی - با آگاهی به اینکه تنها سانسور واقعی ترس است - دلیرانه و بی‌باکانه است.

نقاشی‌ها، عکس‌ها، مجسمه‌ها و چیدمان‌های این نمایشگاه در برگیرنده‌ی هر دو گرایش فیگوراتیو و انتزاعی است و این آثار توسط هنرمندانی با پیشینه‌های متفاوت اجتماعی، سیاسی و سبکی تولید شده‌اند.

Fearless is about 31 artists from Iran who have been working and working regardless of the market’s madness. These 31 artists have been expressly chosen from various generations, from 25 to 75 years old. There is no age for being an obsessive courageous lunatic working silently. “It is always hard choosing 31 artists from so many unsung heroes but it has to be done so apologies for not having enough space to include everyone.” Says Fereydoun Ave, who has carefully selected pieces by these artists. “None of these artists have had much media or market attention, so I am glad to champion them.” In a time and space where nothing changes fundamentally to keep on working on personal visions is fearless and to see fear as the only real censorship is to come out of the shadow.

The paintings, photographs, sculptures and installations in the exhibition encompass both figurative and abstract works, different in style and medium, and created by artists drawing on vastly different social, political and stylistic influences.

APRIL 2016

راضیه صدیقیان

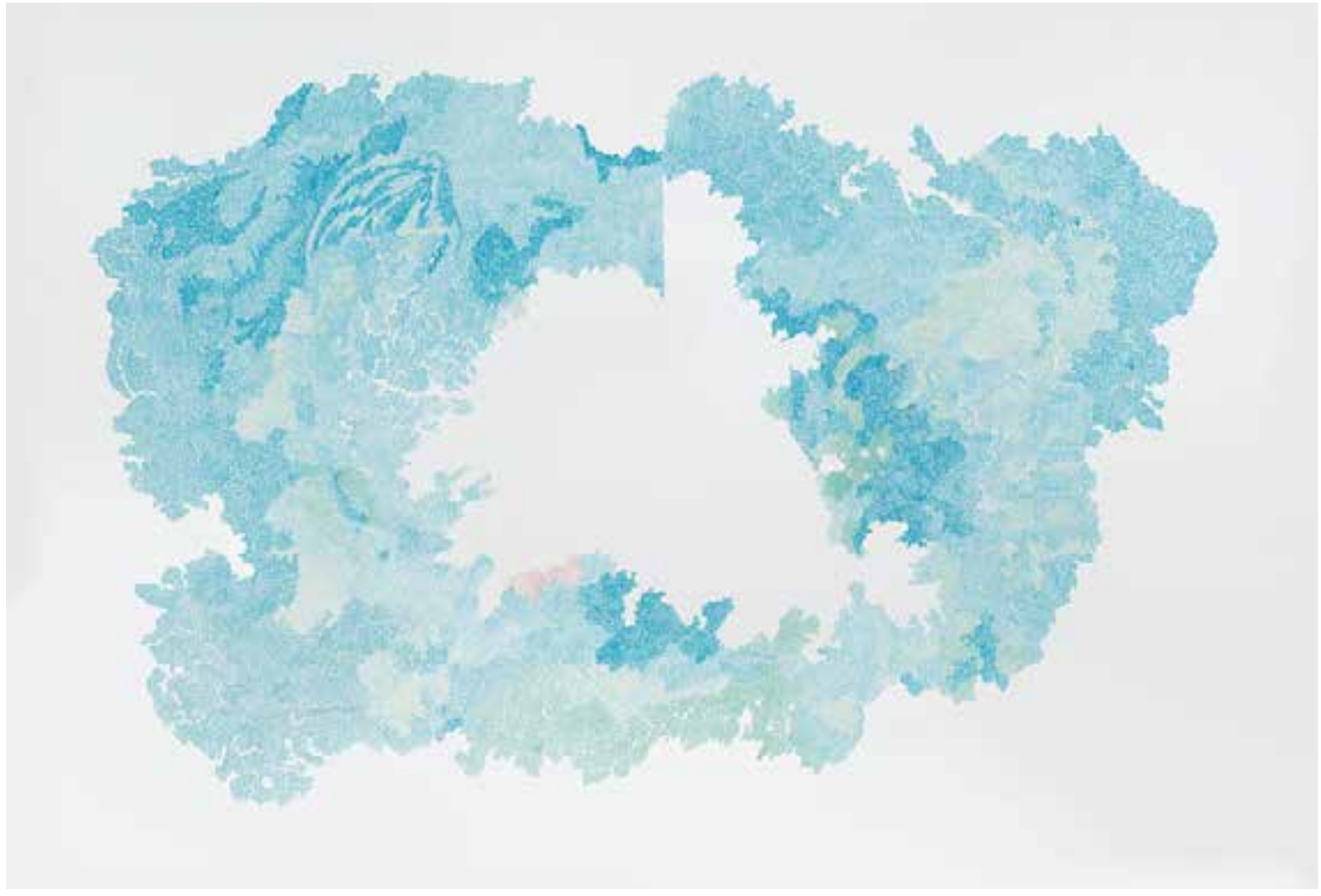
«نقشه» - (۱۳۶۵، تهران، ایران)

۲۰ فروردین تا ۱ اردیبهشت ۱۳۹۵

RAZIEH SEDIGHIAN

(1986, TEHRAN, IRAN)

"MAP" - ARIL 8 - 20, 2016

UNTITLED
FROM THE MAP SERIES
INK AND PENCIL ON CARDBOARD
75X115 CM
2014

UNTITLED
FROM THE MAP SERIES
INK AND PENCIL ON CARDBOARD
140X206 CM
2015

UNTITLED
FROM THE MAP SERIES
INK AND PENCIL ON CARDBOARD
145X185 CM
2015

پیش‌طرح‌هایی برای کیهان

نگاهی به نمایشگاه «نقشه»ی راضیه صدیقیان در گالری اُ
مجله‌ی حرفه هنرمند ۶۰ - تابستان ۹۵ - علیرضا احمدی ساعی

در واقع اثر راضیه صدیقیان از خویشتنداری در بازنمایی بار می‌آید. مجموعه‌های پیش از دو نمایشگاه انفرادی‌اش تصاویری از تصاویر خاصه سنگ‌ها و صخره‌هاست. این تصاویر در نمایشگاه اولش «صفر» به مقیاسی کلان فرا می‌روند. اگر آن‌ها تکه ای از طبیعت بودند این‌ها دیدی خداگون دارند برپهنه‌ای وسیع. آن چه عناصر این منظره را می‌سازند خطوط و اشکالی انتزاعی است به همراه حیواناتی که در این گستره‌ی انتزاعی می‌پلکند. این (شاید) خوک‌ها به کار او جنبه‌ای فانتزی و بازیگوشانه در معنای منفی‌اش داده‌اند. اما در نمایشگاه اخیر جنبنده‌ها کنار می‌روند و تنها عناصر انتزاعی باقی می‌مانند. دیگر خبری از شکلی که با قطعیت به چیزی در طبیعت اشاره کند نیست. تنها دایره‌ها و نقطه‌چین‌ها و خط‌ها باقی مانده‌است. هنرمند از جنبه‌ی کمی با افزودن برپهنای زاویه‌ی دیدش و از جنبه‌ی کیفی با کاستن و انتزاعی کردن شکل‌هایش از ظاهر طبیعت به جوهرش نفوذ می‌کند و آثارش به وضوح عمیق‌تر و تأمل‌برانگیزتر می‌شوند.

در درون خود نمایشگاه هم همین روند خویشتن‌دار شدن در به خدمت در آوردن اشکال و رنگ‌ها به چشم می‌آید. در درون دست کم دو قاب، مثلث‌های هاشورخورده، دایره‌های نقطه‌چین، نقطه‌چین‌های پراکنده، خطوط پیچ در پیچ کاه قرمز کاه آبی کاه سبز و جز آن کنار هم نشسته‌اند.

این انسجام و پختگی نسبی باز از طریق کاستن و خالص‌کردن در تقریبن چهار اثر اصلی نمایشگاه با ابعادی در حدود یک متر و دو متر بار می‌آید. دوتا از آنها از راه نقطه نهیدن‌هایی با مرکب یکی با رنگ مایه‌های آبی و سبز و دیگری با سرخ، اُخرایی و قهوه‌ای . هزاران نقطه‌ی مرکبی که تنگ هم نشسته‌اند و برپهنه‌ی سفید مقوا پیش می‌تازند و اشکالی شراره‌گون پدید می‌آورند؛ اشکال شراره‌گونی که در میان خود با تغییر رنگ محدوده‌ای از نقطه‌ها باز شراره‌های دیگری می‌سازند. شراره‌هایی که در شراره‌هایی می‌پیچند. دو تابلوی دیگر از خط پدید آمده‌اند. خطوطی با مداد-نوکی که شکل‌هایی شبیه صخره‌هایی نرم شده ساخته‌اند. خطوطی که از دل هم می‌زایند و هر خط را خطوطی است به موازی و همراه‌اش، هر خط به رنگی، رنگی رقیق. از دور که می‌نگری طرحی اندکی غبارآلود و محو و یکسر خاکستری بر زمینه‌ی سفید است و از نزدیک که نظر می‌اندازی رنگی نیست که نباشد.

از همین نکته ذهن به سوی ارجاعات بیرونی پر می‌کشد. از همین نکته که کارهای صدیقیان هم در کلیت فضای پیچیده ساخته‌اند و هم در جزء و تکه‌ای این پیچیدگی را تکرار می‌کنند؛ همچون نقشه همچون جهان. در جهان هرچی جزیی‌تر شوی از مقدار پیچیدگی کاسته نمی‌شود. جهان میکروسکوپی و مایکروسکوپی به هم می‌ماند و کار صدیقیان به هر دوی آنها. کار او هم می‌تواند فعل و انفعالات شیمیایی زیر میکروسکوپ باشد هم منظره‌ای از فراز کردنه‌ای و از آن هم فرازتر، سحابی یا کهکشانی.

همین حرکت نرم و نامحسوس همچون توده‌های مذاب است که به کار صدیقیان غنای محتوایی و صوری بخشیده‌است، تحرک و تغیر و صیرورتی نامحسوس، همچون روح طبیعت که موضوع نقاشی‌ها است. طبیعت همواره در شدنی ساکت و تاریخی اما عمیق و سترک است. کار هنرمند از سویی همچون عکسی از لحظه‌ای از این صیرورت جهان است و از سوی دیگر خود این صیرورت را دارا است. درست است که خطوط و نقطه‌ها در واقع ثابتند اما چشم را آن‌چنان اجازه‌ی سکون نمی‌دهند که سوسوزدن و جنبیدنی نامحسوس در این اثبات فیزیکی می‌یابد.

حمیدرضا امامی

(۱۳۵۲، مشهد، ایران)

«آرام-گاه» - ۳ تا ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۵

HAMIDREZA EMAMI

(1973, MASHHAD, IRAN)

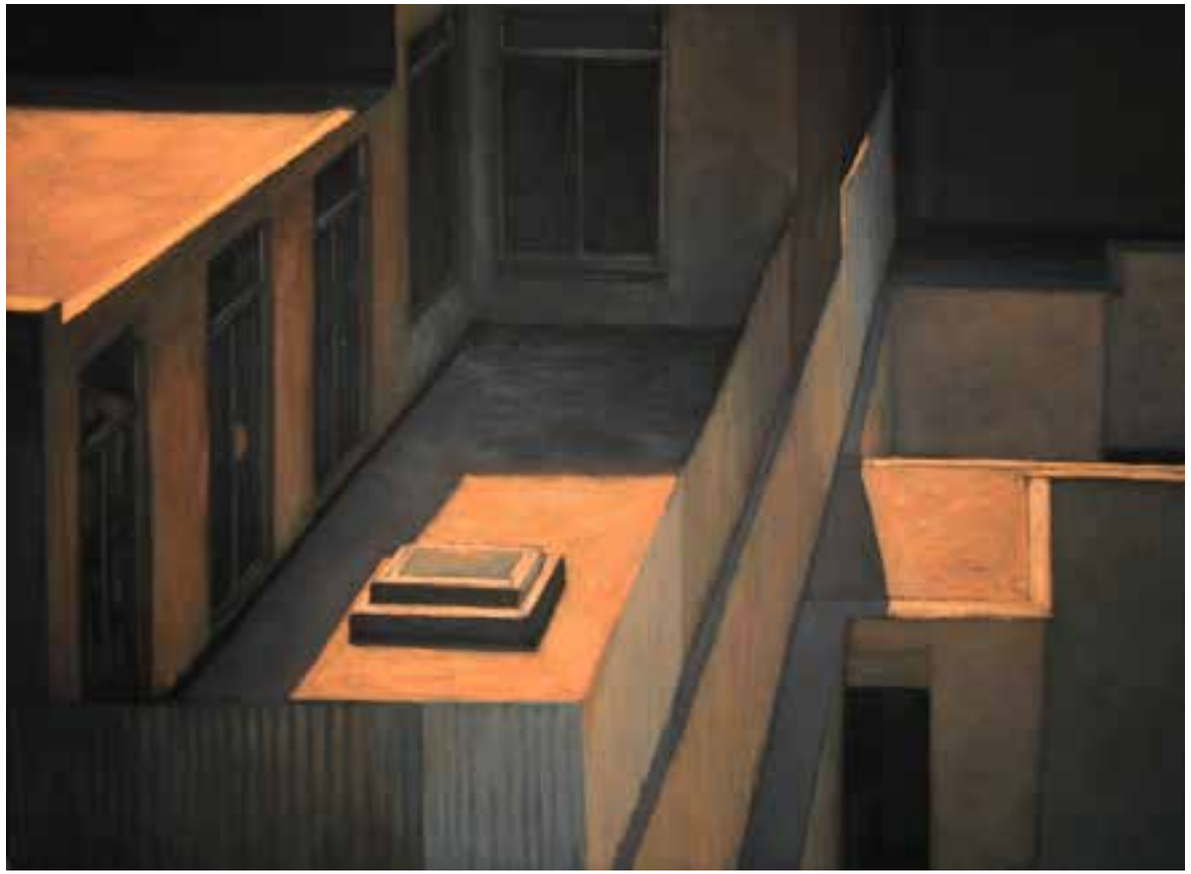
"RESTING-PLACE" - ARIL 22 - MAY 4, 2016

UNTITLED
OIL ON CANVAS
100X150 CM
2016

UNTITLED
OIL ON CANVAS
100X130 CM
2015

UNTITLED
OIL ON CANVAS
100X130 CM
2016

در مکانی خلوت

نمایشگاه «حمیدرضا امامی» در گالری اُ
مجله‌ی هنرآکه ۸ - خرداد ۹۵ - رضا سیفی

نمایشگاه نقاشی‌های «حمیدرضا امامی» با عنوان «آرام-گاه» در گالری اُ، شامل یازده اثر نقاشی رنگ و روغن روی بوم است. این آثار بازنمایی ساده و به دور از جزئیات مکان‌هایی آرام و خلوت‌اند که گویی سال‌هاست در سکوتی ژرف و بی‌پایان فرو رفته‌اند. فقدان انسان و تقابل نور و سایه با کنتراستی شدید در نقاشی وجهی رازآمیز و وهم‌آلود به آن‌ها بخشیده است و هجوم سایه‌ی دیوارها که برسطح زمین پهن شده‌اند، گاه تهدیدکننده به نظر می‌رسد. پرهیز از پرگویی و رویکرد تقلیل گرایانه، حذف پاساژهای رنگی همراه با ترکیب‌بندی‌های دقیق کیفیت بصری خاصی به نقاشی‌ها بخشیده است که به دلیل برخورد واقع‌گرایانه‌ی هنرمند با موضوع از جذابیت ویژه‌ای نیز برخوردارند.

قرار گرفتن سطوح غنی رنگ‌های گرم و سرد در کنار هم، مرزبندی دقیق و برنده‌ی نور و سایه، استفاده از قلم موهای زبر با بیانی اکسپرسیو و عدم پرداخت و محوکاری در سطوح رنگی، ضمن تشدید فضای تعلیق‌آمیز در این آثار، نوعی احساس تشویش و کنجکاوی در بیننده القا می‌کنند.

«امامی» با حذف ابژه‌ی اضافی در نقاشی‌هایش، به دور از زیاده‌گویی و روایت‌سازی، تصویری سرراست از موقعیت برهه‌ای از جامعه‌ی معاصرمان ترسیم کرده‌است. وضعیت معلق و منجمدی که گاه در سکوتی وهم‌انگیز و هراس‌آور سپری شده و هیچ آینده‌ی محتومی برای آن قابل تصور نبوده‌است. موقعیتی که از پی هیاهوی بسیار در میان تعارض‌های پرمجادله و تقابل‌های پرمخاطره، به مکانی خلوت مبدل شده‌است و بیننده را وادار به مشارکت در تعلیق حاکم در آن می‌نماید.

MAY 2016

علی نصیر

(۱۳۳۰، تهران، ایران)

«تئاتر صامت» - ۱۷ اردیبهشت تا ۵ خرداد ۱۳۹۵

ALI NASSIR

(1951, TEHRAN, IRAN)

"MUTE THEATRE" - MAY 6 - 25, 2016

UNTITLED
COLLAGE, PENCIL, CHARCOAL, GOUACHE AND
ACRYLIC ON PAPER, 80X63 CM
2016

UNTITLED
PENCIL AND INK ON PAPER
37X27 CM
UNDATED

UNTITLED
PENCIL, INK AND GOUACHE ON PAPER
55X55 CM
2009

پیکرها و استعاره‌ها

یادداشتی بر «تئاتر صامت»؛ نمایش آثار علی نصیر در گالری «اُ»

مجله‌ی حرفه هنرمند ۶۰ - تابستان ۹۵ - مجید اخگر

ترکیبی از فیگورها و فضای طبیعی و داخلی، و اشیای آشنا و فرم‌ها و لکه‌های ناآشنا، نوعی کیفیت شاعرانه‌ی شهری و معاصر به این تصاویر بخشیده بود و عملکردی استعاری را در آن‌ها فعال کرده‌بود (بدون آنکه قرار باشد چیزی را مشخصا به عنوان استعاره‌ای از چیزی دیگردرک کنیم) تفاوت در کجا بود؟ این کارها چه داشتند که تصاویر بزرگ‌ترندارند یا کمتردارند؟ یکی از انگیزه‌هایی که به نوشتن متن حاضر منجر شد تلاش برای نزدیک شدن به علت و کم و کیف این تفاوت، در درجه‌ی اول برای خودم، بود. در این فاصله، کارهای قبلی نصیر را که مرور کردم، کم و بیش همین تمایز در آنها هم مشهود بود- و البته کارهای ارزشمند دیگری هم در میان آثار گذشته‌ی او کشف کردم که تصویر متفاوتی از او برایم ساخت. حالا به نظرم نصیر یکی از بهترین نقاشان فیگوراتیو ماست.

در کار فعلی نصیر نوعی تخیل امروزی می‌بینیم که ـ جدای از این که منابع تغذیه‌ی احتمالی او چیستند ـ گویی از جهان تصویری اشکالی از انیمیشن‌های اغراق‌آمیزِ کروتسک (چیزی نزدیک به مجموعه‌ی سیمسون‌ها) یا نظام تصویری برخی ویدئو کلیپ‌ها تغذیه کرده یا با آن‌ها هم‌خانواده‌اند ـ چیزی که در خطوط درشت و توده‌های سیاه و رنگ تند و کاه فسفری و درخشان نمود می‌یابد. همچنین، تصاویر تلویزیونی و سینمایی نیز هم‌خانوادگی‌هایی دارد (به حاشیه‌ای که اغلب طراحی‌هایش برای بالا و پایین کادر در نظر می‌گیرد توجه کنید). به اعتبار آنچه گفتیم، می‌توان گفت که جهان تصویری نصیر چندان جهانی «طبیعی» یا طبیعت محور نیست. علاوه بر آن، پیداست که فیگور انسان (برپس زمینه‌ای شهری یا دست کم «ساختگی») را می‌توان اصلی‌ترین دستمایه‌ی کار و منبع الهام او دانست. اما به رغم این‌ها، جهان طبیعت در کار او جایگاه خاصی دارد؛ در میان طراحی‌های اخیر او در گالری «اُ»، چند طبیعت عمدتا سیاه و سفید دیده می‌شد که پیش از آنکه دیگر آثار او را ببینم تصور می‌کردم که شاید استثنایی فرخنده بر قاعده‌ی دیگر آثار او باشند. اما بعد منظره‌های بیشتری از او دیدم؛ یا آثاری که برپس زمینه‌ی طبیعت می‌گذرند. در حقیقت نصیر با طبیعت کار خاصی می‌کند؛ یعنی با زبان و بیانی که با بوطیقای معمول منظره‌پردازی فاصله‌ی زیادی دارد. به سراغ طبیعت می‌رود و به تعبیری طبیعت و تصنع یا امر ارگانیک و غیرارگانیک را در تراز سبکی و موضوعی با هم می‌آمیزد. فضایی، میزانسنی، عناصری که پیرامون شخصیت‌ها هستند یا شخصیت‌ها لابلای آن‌ها گام می‌زنند، ایستاده‌اند، یا کارهای دیگر می‌کنند ـ همان «تئاتر صامت»ی که شاهد آنیم ـ شباهت‌هایی با طبیعت دارد، اما به خاطر تناظری که حس می‌کنیم این فضا با حالات انسانی دارد، یعنی با انسان‌های درون کادر، بیشتر به صورت نوعی طبیعت درونی جلوه‌گر می‌شود. این نوعی طبیعت یا فضای ساختگی، «ادبی» و استعاری است، و البته نه از نوعی که ما را به سوی گذشته ـ به ادب و اساطیر و جز آن ـ باز گرداند، بلکه بیشتر نوعی فضا. طبیعتِ ساختگی معطوف به زمان حال یا آینده است ـ فضایی معاصر، نه «بی‌زمانیِ» طبیعت. نوعی «آلیس در عجایب‌گاهِ» جدی و بزرگسالانه. و به همین خاطر می‌توانیم این فضاها را معطوف به نوعی موقعیتِ «فیگوراتیو» یا استعاری بدانیم.

مـهـدی درویـشـی

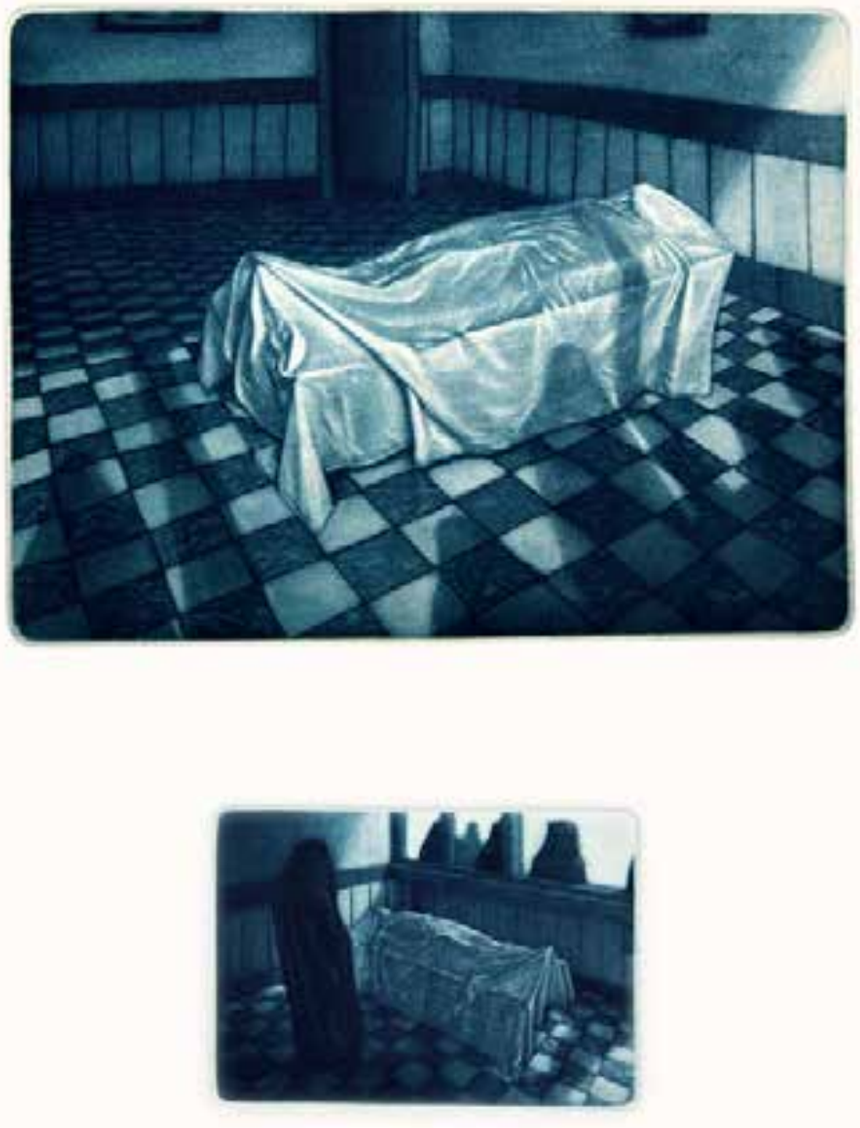
(۱۳۶۷، تـهـران، ایـران)

«آخـرِبـازی» - ۷ تـا ۱۸ خـرداد ۱۳۹۵

MEHDI DARVISHI

(1988, TEHRAN, IRAN)

"THE END OF THE GAME" - MAY 27 - JUN 7, 2016

OUTSIDE OF THE TIME I
MEZZOTINT AND ETCHING
40X30 CM
EDITION OF 5+AP
2015

OUTSIDE OF THE TIME I
MEZZOTINT AND ETCHING
40X30 CM
EDITION OF 5 + AP
2015

OUTSIDE OF THE TIME II
MEZZOTINT, AQUATINT AND DRYPOINT
50X70 CM
EDITION OF 5 + AP
2014

زوال نامه‌ای در هم‌زیستی با زندگی

نمایش آثار مهدی درویشی در گالری اُ
مجله‌ی تندیس ۳۲۶ ـ ۲۵ خرداد ۱۳۹۵ ـ مهرنوش علی‌مددی

مهدی درویشی در مجموعه‌ی اخیرخود با بهره‌مندی از تکنیک چاپ در چند فریم محدود با بازنمایی صحنه‌های نمادین از یک وضعیت، آثارش را به نمایش درآورد.
سفید و سیاه بودن حاصل از کالیگرافی‌ها با طیفی از خاکستره‌های تیره و روشن در به تصویردرآوردن نمایی که «مرگ» محور اصلی آن است، قصه‌ی آثار درویشی را به وضوح معلوم می‌کند.
نقاش یادآوری می‌کند که وقتی مرگ اتفاق بیفتد، چیستی و کیستی آدم‌ها رنگ می‌بازد.قاب عکس در دست مردی که چهره‌ای از او نمی‌بینیم و دستی که بر چهره‌ی قاب‌شده حائل گشته، این تاکید را دوچندان می‌کند.شباهت پیراهن مردِ در حال حرکت با مردی که حالا با تصویری از او در قابی به یادگار مانده، کنایه‌ای آشکار از یکی‌بودن هر دوی این سوژه‌هاست؛ تلمیحی برای خاطرنشان کردن واقعه‌ای که می‌تواند به زودی موجودیت «من» را نیزبرهم بزند تجربیات تکنیکی در تکرار فریم‌ها برای چاپ مزوتینت وهمچنین بزرگ و کوچک شدن ابعاد آثار، مجموعه‌ی «آخربازی» را از جذابیت خاصی برخوردار کرده است.

JUNE 2016

شهرزاد چنگلوایی

(۱۳۶۲، تهران، ایران)

«به یک رودخانه نمیتوان دوبار» - ۲۱ خرداد تا ۱ تیر ۱۳۹۵

SHAHRZAD CHANGALVAEE

(1983, TEHRAN, IRAN)

“YOU CANNOT THE SAME RIVER TWICE” - JUN 10 - 21, 2016

KSI, EIN, AN
INSTALLATION
VERIABLE DIMENTIONS
EDITION OF 3 + AP
2015

AS LONG AS IT CASTS
CLAY AND PAPER
20X46X18 CM
EDITION OF 3 + AP
2015-2016

IT WON'T LAST #2
INKJET PRINT ON PHOTO PAPER
67X50 CM
EDITION OF 5+AP
2016

IT WON'T LAST #1
INKJET PRINT ON PHOTO PAPER
67X50 CM
EDITION OF 5+AP
2016

به یک روز جایه نمیرن دلم
شهرزاد جنگلوئی
۲۱ خرداد ۱۵ تیر ۱۳۹۵

JULY AND AUGUST 2016

3 ON 3

0 Gallery is pleased to announce the first edition of 3 on 3, a valuable platform for emerging artists. Consisting of 5 exhibitions, each of these 2-week shows during the summer, showcase the work of 3 artists. Each selected artist will present a solo body of work at only one of the gallery's three floors.

The criteria for selection are talent, originality, promise and the ability to benefit from a smaller space allocated to their work.

The chosen artists for the 2016 edition, cover the fields of drawing, painting, printmaking, sculpture and photography, offering a unique glimpse into the young generation of artists who are mostly at the early stages of their artistic careers.

Presenting the works of young and emerging artists has been 0 Gallery's desire from the beginning and we hope to achieve a larger audience and benefit a larger crowd of artists through our 3 on 3 program.

سه در سه

«سه در سه» عنوان پروژه‌ای از گالری «اُ» است که با هدف معرفی هنرمندان جوان و اغلب نوظهور نخستین دوره‌ی خود را تابستان امسال برگزار می‌کند. این برنامه شامل ۵ نمایشگاه و هر نمایشگاه شامل ۳ نمایشگاه انفرادی است که هریک به مدت ۲ هفته ادامه می‌یابد. هریک از هنرمندان انتخاب شده برای این برنامه در یک طبقه از ۳ طبقه‌ی گالری، آثار خود را به نمایش می‌گذارند. اولویت برگزارکنندگان این برنامه در انتخاب هنرمندان، اصالت آثار، استعداد و آتیه‌دار بودن افراد و همچنین توانایی آن‌ها در استفاده‌ی بهینه از فضای کوچکتر اختصاص داده شده به آثارشان است. هنرمندان منتخب دوره‌ی اول در سال ۱۳۹۵، در حوزه‌هایی چون طراحی، نقاشی، چاپ، مجسمه‌سازی و عکاسی فعالیت می‌کنند و به طور کلی این پروژه نگاهی ویژه به نسل جوانی از هنرمندان ایرانی را ارایه می‌دهد که اغلب در مراحل اولیه‌ی حرفه‌ی هنری خود هستند.

پرداختن و معرفی هنرمندان جوان و نوظهور همواره یکی از اهداف اصلی گالری «اُ» از ابتدا تا به امروز بوده است، با این برنامه امید داریم طیف بیشتری از بازدیدکنندگان را مخاطب قرار دهیم و در عین حال از گروه‌های وسیع‌تری از هنرمندان حمایت کنیم.

فرید جعفری سمرقندی

(۱۳۵۹، تهران، ایران)

«اوروبوس، پایان من آغاز من است.» - ۴ تا ۱۵ خرداد ۱۳۹۵

FARID JAFARI SAMARGHANDI

(1980, TEHRAN, IRAN)

“AURUBURUS, THE END OF ME IS MY BEGINNING” - JUN 24 - JUL 5, 2016

الهام حاج‌دایی

(۱۳۶۱، اصفهان، ایران)

«زندگی» - ۴ تا ۱۵ خرداد ۱۳۹۵

ELHAM HAJDAEI

(1982, ISFAHAN, IRAN)

"LIFE" - JUN 24 - JUL 5, 2016

شبنم قفقازی

(۱۳۶۰، اصفهان، ایران)

«سیمرغ» - ۴ تا ۱۵ خرداد ۱۳۹۵

SHABNAM GHAFGHAZI

(1981, ISFAHAN, IRAN)

"SIMORGH" - JUN 24 - JUL 5, 2016

ایمان ایزدی‌نیا

(۱۳۶۷، اصفهان، ایران)

«جمعِ جبریِ صفر» - ۱۸ تا ۲۹ تیر ۱۳۹۵

IMAN IZADINIA

(1988, ISFAHAN, IRAN)

"ZERO SUM GAME" - JUL 8 - 19, 2016

سپیده بهروزیان

(۱۳۶۴، اصفهان، ایران)

«درخت ناکام» - ۱۸ تا ۲۹ تیر ۱۳۹۵

SEPIDEH BEHROUZIAN

(1985, ISFAHAN, IRAN)

"THE FAILED TREE" - JUL 8 - 19, 2016

میلاد فیروزفر

(۱۳۶۵، اصفهان، ایران)

«زبان زمان» - ۱۸ تا ۲۹ تیر ۱۳۹۵

MILAD FIROUZFAR

(1986, ISFAHAN, IRAN)

“THE LANGUAGE OF TIME” - JUN 24 - JUL 5, 2016

امیرحسین بی‌پروا

(۱۳۶۰، تهران، ایران)

«مکرر کرافیِ گیاهانِ بزرگ چوبی» - ۱ تا ۱۲ مرداد ۱۳۹۵

AMIRHOSSEIN BIPARVA

(1981, TEHRAN, IRAN)

“MULTI EXPOSURE OF LARGE WOODEN PLANTS” - JUL 22 - AUG 2, 2016

متین عابدی

(۱۳۶۸، اصفهان، ایران)

«نامکان» - ۱ تا ۱۲ مرداد ۱۳۹۵

MATIN ABEDI

(1989, ISFAHAN, IRAN)

"ATOPIE" - JUL 22 - AUG 2, 2016

میثم محفوظ

(۱۳۵۹، تهران، ایران)

«بی تو، ...» - ۱ تا ۱۲ مرداد ۱۳۹۵

MEYSAM MAHFOUZ

(1980, TEHRAN, IRAN)

"WITHOUT YOU, ..." - JUL 22 - AUG 2, 2016

محمود حق‌وردی‌لو

(۱۳۶۳، کرج، ایران)

«اتاق اعتراف» - ۱۵ تا ۲۶ مرداد ۱۳۹۵

MAHMOOD HAQVERDILOU

(1985, KARAJ, IRAN)

"THE CONFESSION ROOM" - AUG 5 - 16, 2016

محمد علیزاده

(۱۳۶۱، تهران، ایران)

«جنگجو» - ۱۵ تا ۲۶ مرداد ۱۳۹۵

MOHAMMAD ALIZADEH

(1983, TEHRAN, IRAN)

"WARRIOR" - AUG 5 - 16, 2016

فاضل مصلی‌نژاد

(۱۳۶۴، تهران، ایران)

«قرینه در بی‌قرینگی» - ۱۵ تا ۲۶ مرداد ۱۳۹۵

FAZEL MOSSALANEJAD

(1985, TEHRAN, IRAN)

“SYMMETRY IN ASYMMETRY” - AUG 5 - 16, 2016

حسین شیراحمدی

(۱۳۶۷، کرج، ایران)

«پروژه‌ی سامان» - ۲۹ مرداد تا ۹ شهریور ۱۳۹۵

HOSSEN SHIRAHMADI

(1988, KARAJ, IRAN)

"SAMAN PROJECT" - AUG 19 - 30, 2016

مریم صباغ‌پور

(۱۳۶۸، لنگرود، ایران)

«صدا» - ۲۹ مرداد تا ۹ شهریور ۱۳۹۵

MARYAM SABBAGHPOUR

(1989, LANGEROUD, IRAN)

"SOUND" - AUG 19 - 30, 2016

هما عبداللهی

(۱۳۶۴، تهران، ایران)

«ساکن» - ۲۹ مرداد تا ۹ شهریور ۱۳۹۵

HOMA ABDOLLAHI

(1986, TEHRAN, IRAN)

"STATIC" - AUG 19 - 30, 2016

SEPTEMBER 2016

UNTITLED
INKJET PRINT ON PHOTO PAPER
40X40 CM
EDITION OF 5+2 AP
2016

سینا برومندی

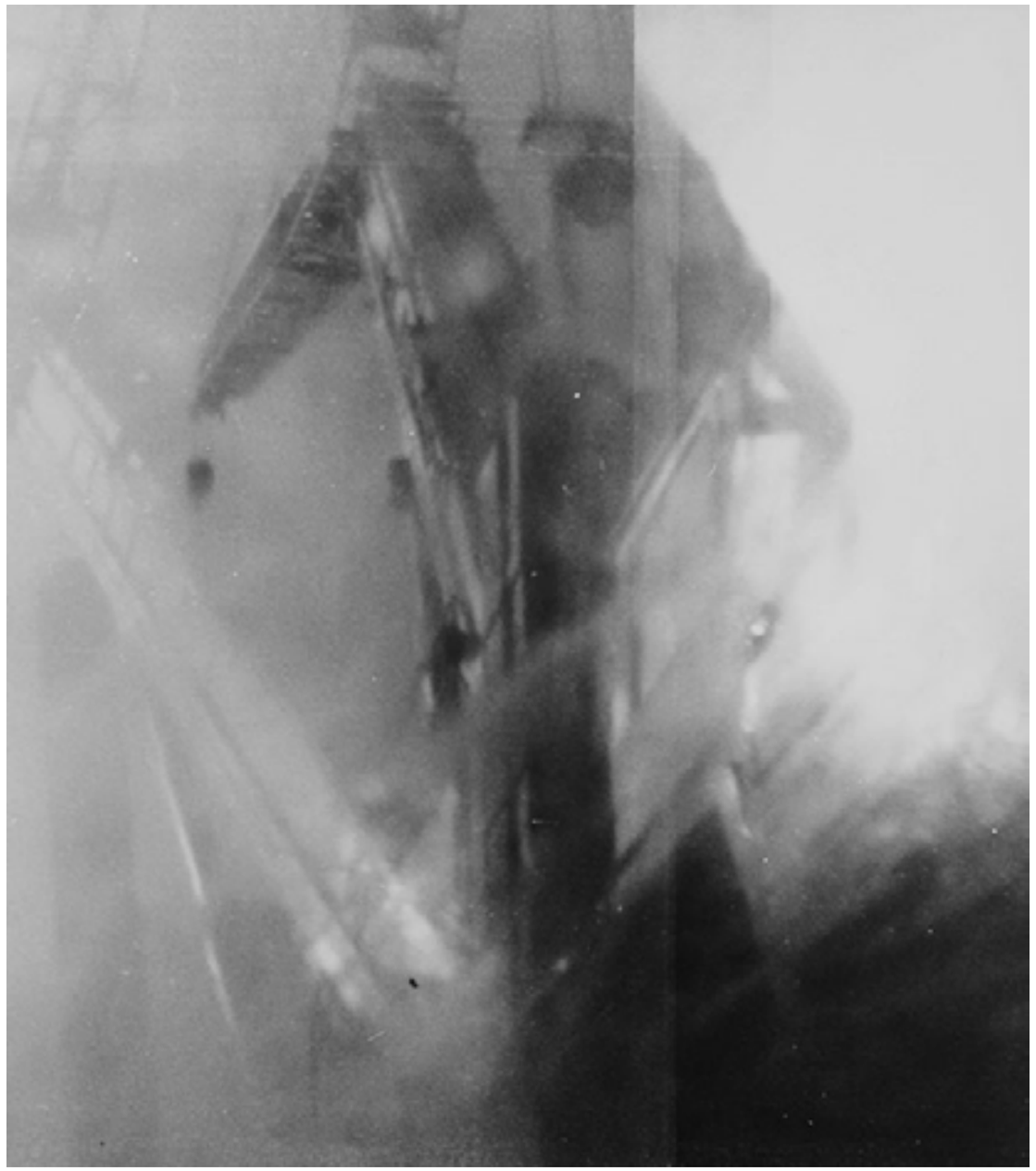
(۱۳۵۹، تهران، ایران)

«انتقال به سرخ» - ۱۹ تا ۳۰ شهریور ۱۳۹۵

SINA BOROUMANDI

(1980, TEHRAN, IRAN)

"THE RED SHIFT" - SEP 9 – 20, 2016

UNTITLED
GELATIN SILVER PRINT
22.6X19.8 CM
EDITION OF 5+2 AP
2016

UNTITLED
GELATIN SILVER PRINT
23.1X15.7 CM
EDITION OF 5+2 AP
2016

حامد سوداچی

(۱۳۶۳، تهران، ایران)

«میدان غار» - ۲ تا ۱۳ مهر۱۳۹۵

HAMED SODACHI

(1984, TEHRAN, IRAN)

"QHAR SQUARE" - SEP 23 – OCT 4, 2016

UNTITLED
FROM THE GHAR SQ. SERIES
DIGITAL PRINT ON PHOTO PAPER
50X50 CM
EDITION OF 5+ AP
2011-2014

UNTITLED
FROM THE GHAR SQ. SERIES
DIGITAL PRINT ON PHOTO PAPER
50X50 CM
EDITION OF 5+ AP
2011-2014

UNTITLED
FROM THE GHAR SQUARE SERIES
DIGITAL PRINT ON PAPER
100X100 CM
EDITION OF 5+ AP
2011-2014

OCTOBER 2016

آرمین ابراهیمی

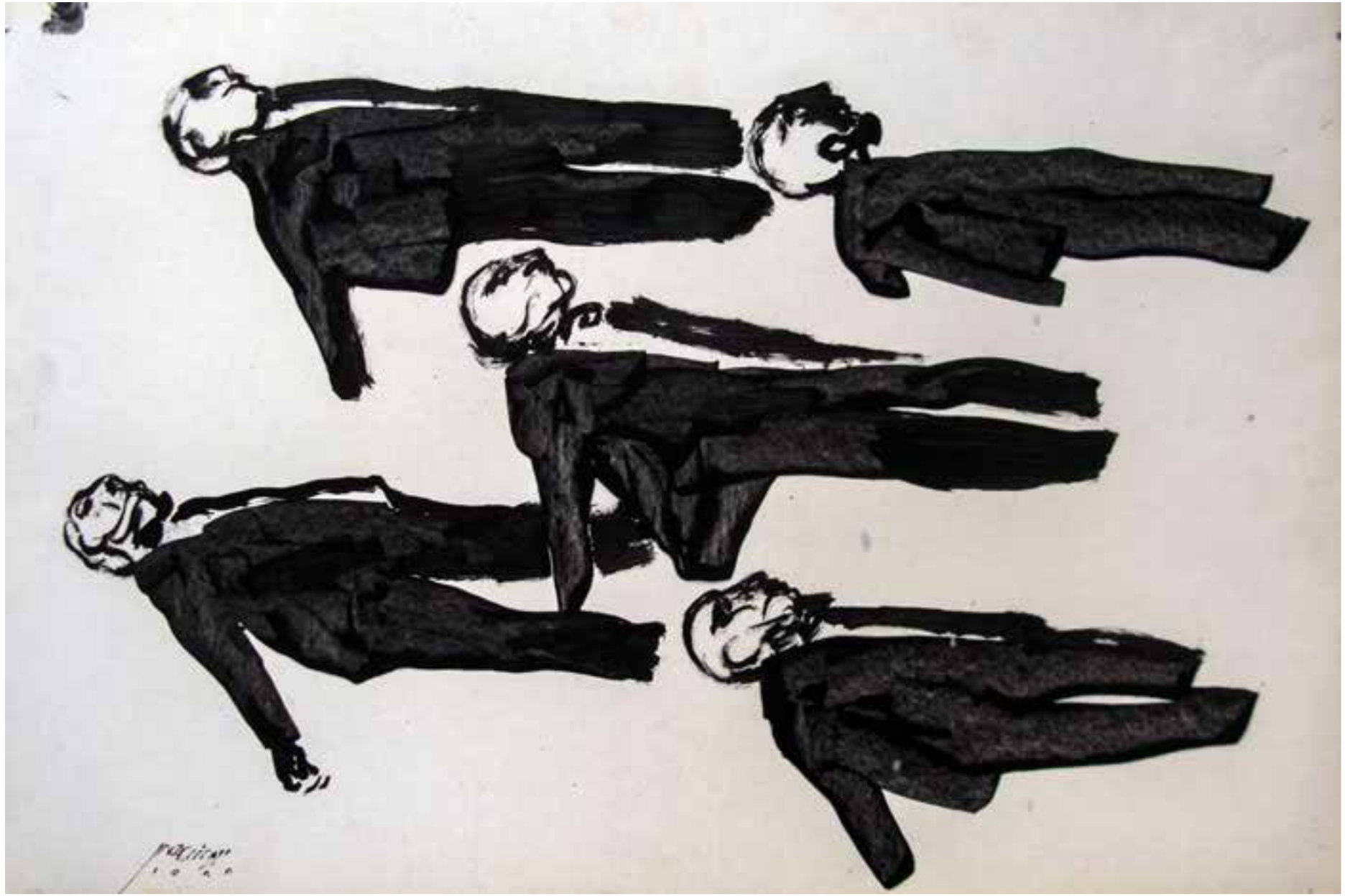
(۱۳۶۳، تهران، ایران)

۱۶ تا ۲۷ مهر۱۳۹۵

ARMIN EBRAHIMI

(1984, TEHRAN, IRAN)

OCT 7 - 18, 2016

UNTITLED
MIXE MEDIA ON CARDBOARD
40X60 CM
2009

UNTITLED
MIXED MEDIA ON CARDBOARD
40X30 CM
2009

UNTITLED
MIXE MEDIA ON CARDBOARD
70X100 CM
2009

تجسم ذهنی مردگان

نمایشگاه آرمین ابراهیمی در گالری اُ

مجله‌ی هنرآکه ۱۳ - آبان ۹۵ - ثنا ولدخانی

فیگورهای آرمین ابراهیمی انعکاسی از خودند، انگار در ناکجاآبادی اکو شده‌اند.برخی به خواب‌گردهایی می‌مانند، برخی گویا فعلی انجام می‌دهند، اما اینان نیز با مردگان تفاوتی نمی‌کنند.بیشتر شبیه به صحنه‌سازی‌هایی ساختگی‌اند. همچون عروسک‌های نخی که می‌خواهیم به زور به آن‌ها جان بدهیم.

بیان اضطراب‌آلود طراحی‌های آرمین ابراهیمی را می‌توان به کنتراست زیاد لکه‌ها و خطوط خشک و موازی فیگورها مرتبط دانست. همین‌طور فیگورهایی که گرچه در ظاهر کنار همند اما تنهایند و این عدم ارتباط را به مخاطب نیز منتقل می‌کنند. مخاطب با دیدن این آثار از فضای پیرامون خود جدا می‌شود و با فیگورها و با هنرمند یکپارچگی احساسی پیدا می‌کند.مخاطب با ترس‌هایش مواجه می‌شود. ترس‌هایی که هریک به منزله‌ی مرگ کوچکی هستند. این نوع مواجهه‌ی مخاطب با اثر شبیه به مواجهه‌ی مخاطب با یک نمایش تراژیک است.

سمیرا کربلایی

(۱۳۵۸، تهران، ایران)

«سیاه و سفید» - ۳۰ مهر تا ۱۱ آبان ۱۳۹۵

SAMIRA KARBALAEI

(1980, TEHRAN, IRAN)

"BLACK AND WHITE" - OCT 21 – NOV 1, 2016

INSTALLATION
COLLAGE AND CHARCOAL ON PAPER
VARIABLE DIMENTIONS
2016

UNTITLED
CHARCOAL AND COLLAGE ON PAPER
40X30 CM
2015

UNTITLED
CHARCOAL AND COLLAGE ON PAPER
30X21 CM
2016

NOVEMBER 2016

علیرضا چلیپا

(۱۳۶۳، شیراز، ایران)

«غلبه» - ۱۴ تا ۲۵ آبان ۱۳۹۵

ALIREZA CHALIPA

(1984, SHIRAZ, IRAN)

"PREVALENCE" - NOV 4 – 15, 2016

UNTITLED
MIXED MEDIA ON CANVAS
210X150 CM
2016

UNTITLED
MIXED MEDIA ON CANVAS
150X115 CM
2015

UNTITLED
MIXED MEDIA ON CANVAS
160X120 CM
2016

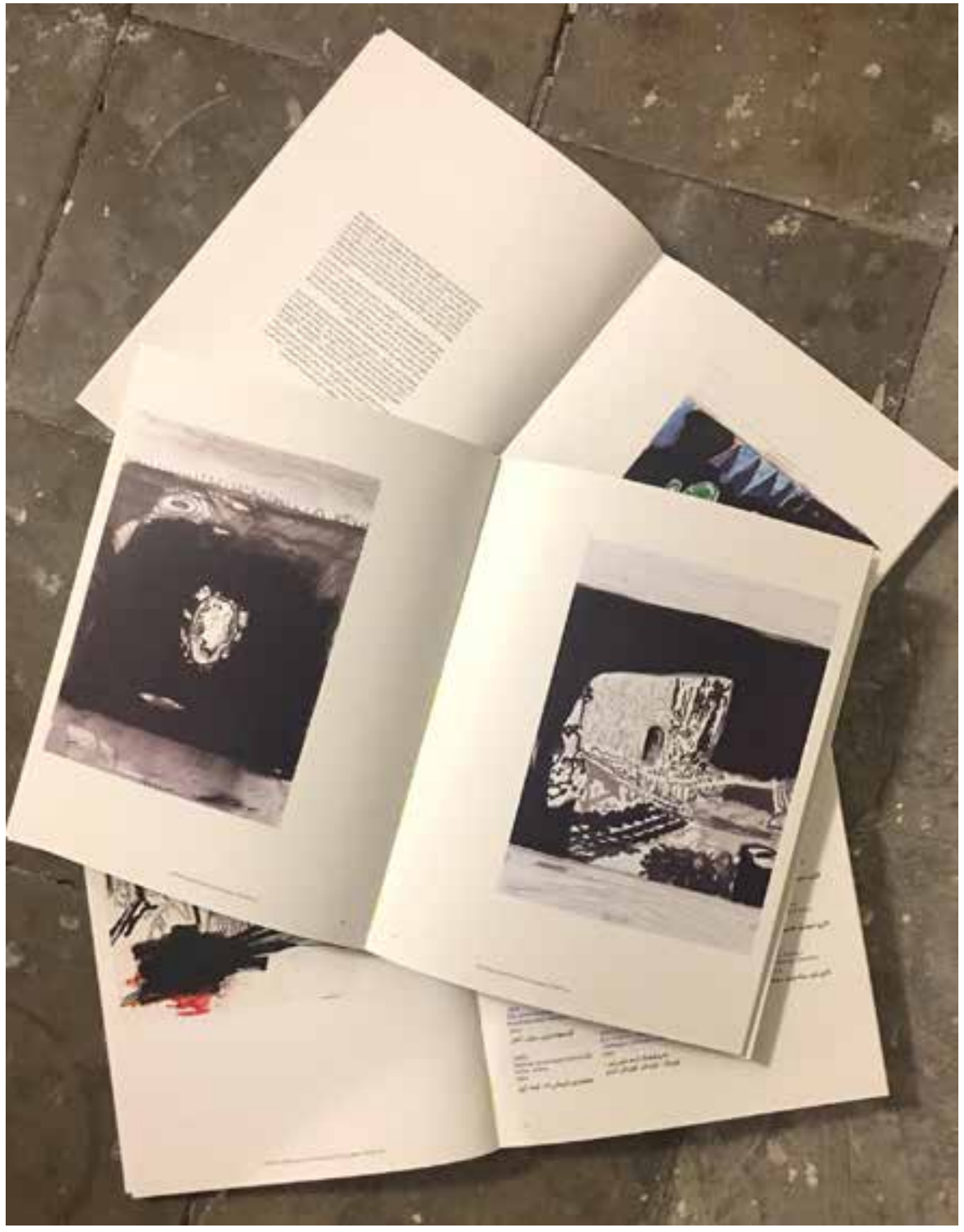

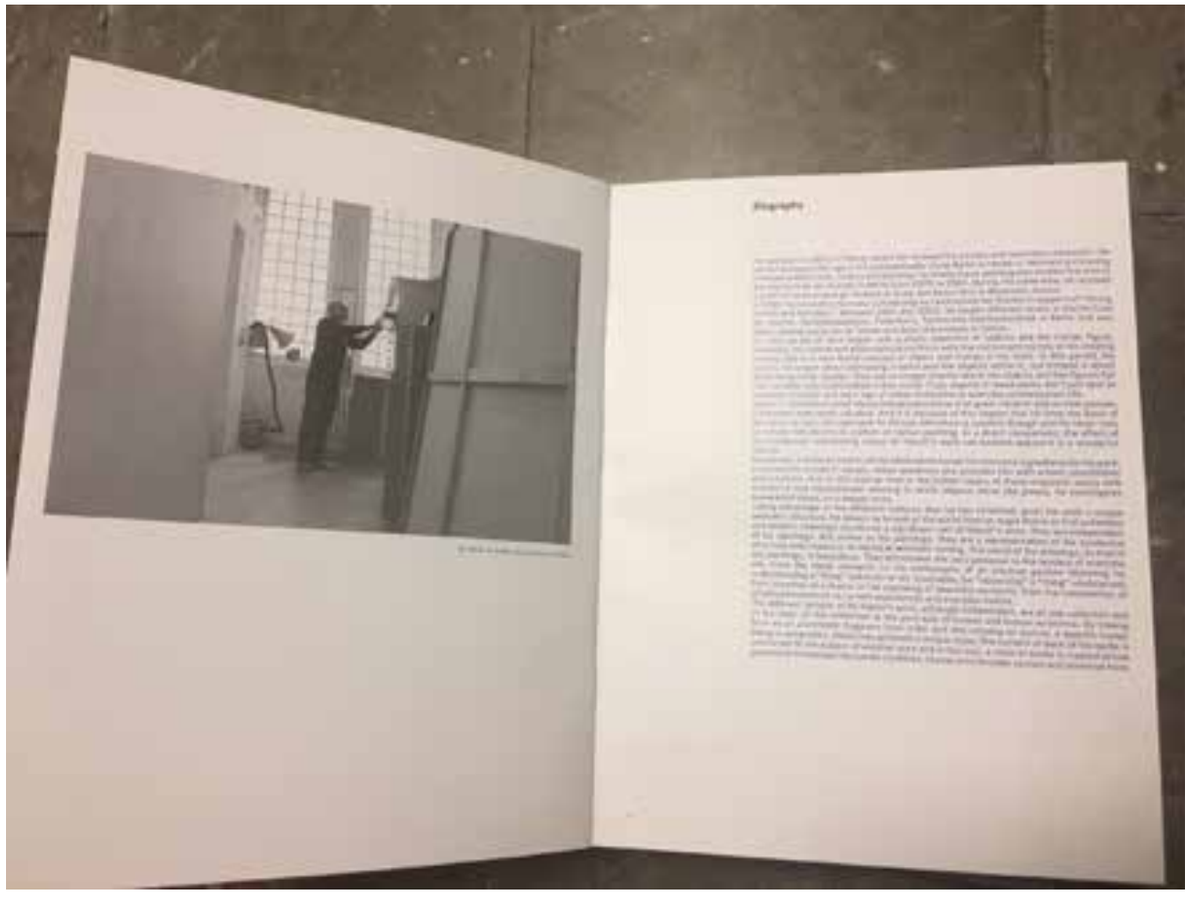
PUBLICATIONS

گالری اُبه برگزاری نمایشگاه و ارایه‌ی آثار هنرمندان جوان اختصاص داده شده است. در کنار حمایت از نسل جوان، گالری اُ در تلاش است تا فضایی فراهم آورد که هنرمندانی که در انزوایی خودخواسته به سر می‌برند و علی‌رغم داشتن کارنامه و سابقه‌ی هنری در خور توجه، آثارشان در سال‌های اخیر کمتر دیده شده‌اند، تشویق به نمایش آثارشان شوند. همچنین این گالری خود را متعهد به نسل پیشکسوت هنر ایران می‌داند و به همین منظور هرسال هم‌زمان با برگزاری نمایشگاهی از یکی از هنرمندان سرشناس، کتابی جامع از فعالیت‌های هنری وی را نیز منتشر می‌کند. گالری اُبه همراه نشر هنر معاصر و گروه استودیو دبستان، کتابی از مجموعه طراحی‌های علی نصیر را در اردیبهشت ۱۳۹۵ به چاپ رسانید. سومین عنوان از این مجموعه-آثار شیده تامی- در اواخر آبان منتشر می‌شود.

O Galley is dedicated to the representation and exhibition of young and emerging artists. In addition to its support of the young generation, O Gallery tries to create an ideal space for those artists who despite their established careers, have chosen to work in seclusion and their work has not been exhibited much in the recent years. Additionally, O Gallery finds itself committed to the older generation and on the occasion of holding one or two exhibitions of such established artists per annum, publishes a thorough monograph of their work. O Gallery published its second book in its series on the works on paper of Ali Nassir in May 2016, designed by Dabestan Studio and published by Contemporary Art Publication. Its third title, on the complete works of Shideh Tami is scheduled to be launched later in November.

LIMITED EDITION BOOKS AND PRINTS

UNTITLED
SILK SCREEN PRINT
55X55 CM
EDITION OF 2 + 13 AP
2016

گالری اُ خود را متعهد به ارایه‌ی هنری که قابل خرید برای اقشار مختلف است می‌داند. در کنار ارتقا و ترویج هنرمندان جوان، گالری اُ کتاب‌ها و چاپ‌های دستی از هنرمندان پیش‌کسوت در نسخه‌های محدود با قیمتی مناسب عرضه می‌کند. کتاب‌های نسخه محدود هر کدام شامل یک اثر اوریجینال از هنرمند است که تا کنون از هنرمندان شهلا حسینی و علی نصیرتهیه شده است. نخستین مجموعه از چاپ‌های سیلک‌اسکرین، از پنج آثار طراحی علی نصیر به حمایت بنیاد لاجوردی و به دست فواد شریفی در اردیبهشت ۱۳۹۵ به چاپ رسید.

O Gallery is committed to offering affordable art. In addition to the promotion of young artists, O Gallery has launched its own line of limited edition art books and prints in order to offer works by established artists at a lower price. The limited edition art books each contain one original work of art, so far available by Shahla Hosseini and Ali Nassir. The first edition of prints, sponsored by Lajevardi Foundation in May 2016 includes five silkscreen prints by Foad Sharifi selected from Ali Nassir's works on paper.

Nassir

www.ogallery.net